

LO TEATRO CATALÁ

**REDACCIÓ
Y ADMINISTRACIÓ**
Carrer Diputació
125, -2.º-3.ª

**PERIÓDICM SETMANAL
INDEPENDENT,**
DE LITERATURA, ART, NOTICIAS Y ANUNCIS
Destinat principalment á fomentar lo progrés é intereses del Teatro de Catalunya

**ANUNCIS
Y RECLAMS**
Á PREUS BARATOS

PREUS PER SUSCRIPCIÓ

En Barcelona. 1'00 pesseta trimestre.
Fora. . . . 1'50 » »
Artistes estranjers, 25 pessetas l' any

ULTRAMAR

Semestre. 7 pessetas
Un any. . 12 »

PREUS DE CADA NÚMERO

Número corrent. . . **10 céntims**
Id. atrassat. . . **15 »**

La Instrucció primaria y lo Catalanisme

Fa bastant temps que LO TEATRO CATALÁ va dedicar algunes ratllas á tant important assumpte, y avay la aparició de *Lo Trovador Catalá* (llibre destinat á llegir-se en las escoles,) dona oportunitat á dita qüestió de la que parlarem, ocupantnos de passada de la última obra del senyor Borí y Fontestá, poeta llore-gat y pedagog tan laborios com amant de Catalunya.

I

Lo fonament solit sobre que descansen las conviccions dels homes, es á no duptar la instrucció: ella nudreix son esperit durant sa infantesa, y en torn d' ella giran tots los actes privats y públichs de sa vida de home y ciutadà: ella es la llevór de sos coneixements y de sas creencias.

Aixis ho comprenen també 'ls góberns centralistas, com lo de Madrid.

Convensut de que la primera palanca de que 's val l' home pera donar empenta á sas primitives elucubracions mentals, es la instrucció que ha rebut ensos tendres anys, comensa pera prohibirli l' ús de son llenguatjenadiu en totas las regions de Espanya ahont no es llengua payral la de Castilla, perque tem que si fes ús continuament de ella en totas las diferents manifestacions de la vida, tal volta 'l centralisme 'n tocaria las conseqüencias.

Aixis, lo nen catalá, per exemple, quant als quatre ó cinch anys la mare amorosa 'l rebutja suaument de sos brassos pera que vaji á la escola á apèndrer los primitius rudiments de la instrucció y la moral, sofreix un ferm martiri; perque la llengua que vibra en sas orelles al traspasar lo dintell de la escola, no es la llengua en que ha après á barbotejar sos primers mots, ni la mateixa en que al ajocarse cada vetlla, sa mare, tendre y amorívola, li ha ensenyat á resar un Pare-nostre á la bona memoria de sos avis, trobant lo primer escull en l' ús de un llenguatge extrany, que será tant dòls com vulgan; pero que no pot serho per ell tant com lo que parla á tot' hora al escalf de la llar. Y va creixent, y quant ja está en disposició de ajudar-se ell mateix en sos estudis, se troba que es castellá lo llibre de lectura, la lliassó que déu apèndrer de cor, lo problema de la pissarra, la explicació del mestre, y tenint en la doctrina una página catalana

y una castellana, vé obligat á estudiar la segona, perque la segona está escrita en la llengua de la cort.

¿Y qué passa? Que aixis com lo nen castellá, al penetrar en la escola sent parlar la mateixa llengua de sa casa, y enten quant se li diu tenint plá y llia lo camí de apèndrer, lo nen de las demás regions ds Espanya, y particularment de Catalunya, cansat de bregar en va, sis horas al dia, pera compèndrer una llengua no acostumada á sos llavis, espera frisó la hora de surtida pera poguer xarrotejar al aire lliure ah l' afany del mut que torna de colp al ús de la paraula!

Molt podriam extèndrens sobre aixó; pero com nostra idea es dir ja la utilitat dels llibres catalans en las classes, posem punt per avay á semblant tasca, ab ls intent de parlar en un altre article del llibre de' Sr. Borí que 'ns ha sugerit las consideracions que prel cedeixen.

A, LLIMONER.

ESTRENOS CATALANS

Calvo-Vico.—*¡Fratricida!* drama en tres actes, de D. JOAQUIM ROIG.—*Contrabando*, joguina en un acte y en vers, del Sr. SALTIVERI.

Aquesta producció fôu estrenada fa anys en lo teatro del Olimpo ab lo titol de *Criminal y delator*.

Se tracta de una obra de autor jove y hem de ser indulgents. Lo Sr. Roig demostra que, si be es un versificador envejable, li falta experiencia en lo moviment y llenguatge escènichs.

¡Fratricida! tè una tirada algo melodramática y 'ls personatjes no 's mouhen ab lo degut desembrás. Además, sabem que *Criminal y delator* fôu escrit 'sent l' autor molt jove y creyem que d' allavoras ensá, haará millorat bastant en l' art de escriurer pera 'l teatro.

La sort, per altra part, no 'n fôu propicia, puig la nit del dissapte, qu' es quant tingué lloch l' estreno, feya un temps del diable. A aixó tal volta fôu degut que 'ls actors estessin una mica desanimats y que la interpretació de *¡Fratricida!*, ab tot y ser regular, no arribés á interessar al públich.

De tot lo dit, treyem en net que l' autor de *Sebas al cap*, si tingués obertas las portas d' altres teatros, tal negada 's donaria á conèixer con un bon autor dramátich, puig en *¡Fratricida!* nos promet molt y no duptem que ho cumpliria.

L' autor fòu cridat varias vegadas á las taulas al final dels actes y al terminarse la obra ab los actors.

—Estrenada la pessa *Contrabando* en igual nit ab los mateixos medis que la anterior obra, tingué que sufrir iguals contingencias. Públich escás á causa del mal temps, companyia regular y pobresa de medis pera posar l' obra. Fòu verdaderament una llástima, perquè 'l del senyor Saltiveri, deixant apart dos caràcters falsos (los dos marits), es un fi de festa que va d' alló mes bé y lá riurer per las butxacas. Tè unas qüantas situacions magníficament trobadas y que foren molt aplaudidas.

La versificació es fácil, y de xistes n'hi ha *la mar*, si be alguns pecan de una mica *massa entreverats*.

Felicitem al senyor Saltiveri per sa nova producció R.

LO MESTRE Y LA MONA

Faula.

Una mona cul-pelada
era orgull-de un sabater,
que fòu sempre nomenada,
per joguet de la maynada,
la joya del seu carrer.
Guardaba una porteria
lo pobre home, fent calsat;
ab aixó ell sol vivia,
que la mona 's mantenía
ab dádivas del vehinat.
Com qu' era ben ensenyada,
(puig pasma 'l talent que té)
sempre anaba deslligada,
ja que, encar qu' enjoguessada,
may á ningú mal va fer.

La caritat imploraba
en 'quell temps, cego del tot,
un músich que bé tocaba
y á posarse acostumaba
frente mateix del *pegot*.
La falta no li servia
com lo ser mestre en tocar:
de voluntat ja n' hi havia;
mes... tocaba nit y día
y no feya per' menjar.
Un día, cansat d' estarse
allá al carrer tant temps dret,
en la acera va sentarse
y 'l violí va deixarse
arrimat en la paret.

Aquesta acció va observar
la mona molt prop d' allí;
dret al mestre 's va acostar
y ab manya, lí va alabar
lo platet y 'l violí.
E imitant los accionats
del músich ab mirament,
de balcons y de terrats
lí queya 'l diné á grapats,
que 'l sahaté anaba fent.
Del mestre no se 'n sab re
ni 's veu ja sota 'ls portals:
sols mes tart vaig sapiger
que, ab la mona, 'l sabater,
ha arribat á fer molts rals.

No sé si ha quedat entesa

la faula que us faig present.
Tota en aixó va compresa:
«Admira més la extranyesa,
avuy día, que 'l talent.»

MAYET.

REVISTA TEATRAL

Romea.—*Hydro-Mel*, tragedia en 3 actes, per D. ERNEST SOLER DE LAS CASAS.

Caràcter y tendencias—*Gènesis*—*Verosimilitut històrica*—*Argument*—*Forma*—*Impresions*.

¿Es una obra romàntica *Hydro-Mel*? Aquesta pregunta y la resposta consegüent han sigut discutidas molt y molt durant la última quinzena, tant en periòdics y revistes, com en los cercles literaris y fins en las conversas de tú á mi.

Nosaltres creyem que no es obra romàntica, sinó que mes bé perteneix á la escola neo-clàssica, perquè si bé per son argument, pe 'l modo de expressarse 'ls personatjes y pe 'l caràcter dels mateixos, 'l autor ha prés un model en la escola clàssica, 's val pe 'l desenvollop de la tragedia de recursos tals y toca ressorts tant moderns en lo teatro, que sols en la apariencia sembla una tragedia d' aquella escola; pero en lo fondo no ho es.

Avuy que la escola realista ha entrat de plé á plé en lo teatro, una obra de las tendencias de *Hydro-Mel* pareix ja una extranyesa y pera 'l gust del actual públich sembla una mira exòtica. Pero aixó no implica que las personas de bon gust que saben apreciar la verdadera belleza, aplaudeixin los esforços del jove autor de *Hydro-Mel* que 's dona á conèixer com escriptor dramàtic de gran valua sí primer se 'ns mostrá com poeta lirich de gran forsa.

Sentintse 'l senyor Soler de las Casas, ab forsas suficientes pera escriurer una obra dramática, coneixedor més que molts del fondo estudi que 's requereix y lo molt reflexionar que 's precisa avans de posar má á la ploma, creyem qu' avans de decidirse á ferho consultaría detingudament l' arsenal de las sevas forsas, escullint lo género d' obra ahont podria aplicar la fogositat de la seva fantasia y 'l lirisme dels seus sentiments.

Naturalment, la tragedia fòu lo género elegit, perquè en ella son las grans passions las que hi batallan, y las ánimas fogosas com la del senyor Soler s' encarnan sempre millor en personatjes de coturno que en senyors de sabatas de xarol.

Elegit ja 'l género, prenent ja la tragedia com obra apropòsit, l' autor també després de molt reflexionar l' época, va decidirse per la prehistòrica; mes dada á fantasiejar que qualsevol altra per lo poch coneguda y més apropòsit que cap altra també, per ser l' home prehistòric mitj salvatge, brusch y dotat de las grans passions que 'l senyor Soler de las Casas volia dibuxar, grans passions no domadas ni llimadas encara per lo trech d' una civilisació rudimentaria, que 'l poeta, covantlas dintre son pit, va trasmétrer als personatjes de la seva obra.

Acert fou, donchs, en l' autor de *Hydro-Mel* la elecció de la classe d' obra y de la época.

A la sola vista de un acte, de una escena de *Hydro-Mel*, ja 's veu desseguit que l' autor domina la época y que la verosimilitut històrica no deixa res que desitjar. Si á aquells que anomena *soldats*, 'ls anomenés simplement *guerrers*, nos sembla que seria tan

perfecta la verosimilitut com més no 's podria demanar.

Tot en *Hydro-Mel* té sabor d'època: los personatges, lo llenguatge ahont hi ha frasses apropiadíssimes y expressions de gran valor retrospectiu, Indumentaria, arquitectura, armes etc., tot está apropiat la època.

Per lo que á aixó respecta, donem al Sr. Soler, la mes completa enhorabona, puig demostra estudis que son molt de tenir en compte avuy que *tothom* escriu pera 'l teatro.

L'argument d' *Hydro-Mel* es bellissim: *Glodi*, régul d'una regió ibera, té una filla, *Indra*, qu'estima ab totas sas forsas á son cosí *Assirtes*, protòtip de la caballerositat y de la valentia.

Odester que per vellesa de *Glodi* comanda los combatents de la tribu, també estima á la filla de son rey. De tornada d'una batalla que s'ha guanyat als celtas, degut á la valentia d' *Assirtes* y á l'astucia de *Odester*, tots dos campeons demanan á *Glodi* la mà de *Indra*. Lo régul no sab á qui donarla y consulta als agorers. Aquestos aconsellan qu'es fassa una especie de *judici de Déu*, ab la mort de dos presoners celtas. La sort favoreix á *Odester* y lo régul *Glodi* li dona la mà de la seva filla. Mes *Assirtes*, no conformantse ab aixó, s'insolenta ab son oncle y ab *Odester*, seut causa aixó de que l'arrestin; pero avans que ho logrin, ell diu que de grat ó á la forsa, será á la plassa quant *Indra* dongui la copa del *hydro-mel* á *Odester*, en la cerimonia precursora del casament. *Indra* qu'estima bojament á *Assirtes*, al véurers obligada á desposarse ab *Odester*, ajudada de sa esclava *Odila*, determina envenenarlo y envenenarse al mateix temps, sacrificantse en aras de son amor á *Assirtes*. Aquet ha pogut escapar-se de la cova ahont' lo tenian prés y junt ab molts parcials seus, se presenta á la plassa, quant *Indra* acaba de envenenar á *Odester* ab l'*hydro-mel* que li ha dat á béurer. *Assirtes*, no sapiguent qu'estaba envenenada la beguda, creu deslleal á *Indra* y li clvva un punyal al cor. Aquesta, tot morint li declara tot lo qu'ha fet en aras de son amor, y allavors *Assirtes*, desesperat, beu del mateix verí, morint als peus de sa estimada.

Aquest es á grans plomadas l'argument de *Hydro-Mel* que resulta grandíós y apropósit pera que un poeta de las dots del Sr. Soler s'hi lluheixi.

Si 'l fondo, si l'argument es bó, la forma resulta millor, molt millor encara.

Es *Hydro-Mel* una de las obras mes ben escritas, ¡Quins versos! ¡Quin poeta!

Casi be tota l'obra es escrita en vers lliure, excepte una relació de la batalla que diu *Assirtes* en lo primer acte en octavas reals y qu'es hermosíssima. Lo públich v a aplaudir al Sr. Riutort que va dirla perfectament. En lo segón acte hi ha també un deliri de *Indra* en octavas reals, que val molt, y en lo tercèr 'ns agrada també moltíssim una escena de *Assirtes* ab dos soldats, impregnada de molt lirisme.

Hi ha imatges preciosas y, en una paraula, si algú no conàxia al Sr. Soler de las Casas com poeta lírich, podria apreciar bé en *Hydro-Mel* lo molt que val.

Resultat.—*Hydro-Mel* es una obra que se sostindrà en lo cartell bastants dias y 'l senyor Soler de las Casas pot estar satisfet del merescut éxit obtingut per sa primera creació tràgica. Nosaltres creyem formalment, que si continúa dedicantse al teatro català, será un digne continuador del nom del seu pare,

creador primer, mantenedor després y gloria sempre de la escena catalana.

M. RIUSEC.

Novetats.—La copia ampurdanesa d'en Pep Ventura, de Figueras.

Altras vegadas haviam sentit la copla d'en Pep y tant aquellas com la del 15 del corrent, nos ha fet afirmar en nostras antigas creencias de que sólo Catalunya pot formar escola de música.

¡Y que bé que 's hi estaba dimars en lo magnífich teatro de Novetats! ¡Cóm batía d'entusiasme 'l cor respirant per tot indret la puríssima atmósfera d'amor á nostra terra! ¡Cóm volaba per l'espai nostra imaginació arrullada pe 'ls acords suáns y melodiosos d'aquellas notas que la tenora feya y que 'ns recordaban las de nostres cants populars!

¡Y que bé hi enquadraba en nostra idea aquella versificació viril y plena de valentas imatges de la tragedia *Mar y Cel*! Si, tot era català; tot nos era conegut; tot responia á nostras aspiracions y desitjos. Tot nos cridaba, alentantnos en nostra empresa: ¡avant, Catalunya, avant!

Y no íou aixó tant sols lo que 'ns omplí de gaubanza, no; pera coronar la obra vingué lo immortal Clavé, fentnos sentir una de sas mes inspiradas composicions, *Las flors de Maig*.

¡Bé per la societat coral enterpense. «La Perla» que manté viu l'esperit d'aquell que regenerá la classe obrera y elevá al sitial merescut la música coral popular!

Felicitem, donchs, á la copla Ampurdanesa per la execució que donaren á las sardanas que tocaren, rebent per ella calurosos y entusiastas aplausos.

Felicitem també á la societat coral «La Perla» per l'acert que tingué en la elecció de las composicions; y per íí, á la empresa per haver organísat una funció eminentment catalana.

¿No podrian ésser totas aixís respecte á la part lírica, las que dongués lo teatro Català? Creyem que si, ab algunas modificacions, respecte á las parts components del programa.—F. S.

Eldorado.—Continúa treballant en aquest teatro la companyia que dirigeix lo Sr. Ruiz y de la que forma part la primera tiple Srta. Leocadia Alba.

La setmana passada tingué lloch 'l estrenó de *El paso de Judas*, xistós saynete original del senyor Sanchez Seña, que fón extraordinariament aplaudit per lo gran número de acudits, de bona lley que te y per algún trosset de música del Sr. Valverde (fill), que meresqué 'ls honors de la repetició.

La interpretació fón bona, distingintse lo Sr. Palmada y 'l senyor Ruiz, y 'sent cridat l'autor al final entre las aclamacions del públich.—R.

Concert donat en lo Palau de Ciencias

per la

Associació Musical

Cent seixanta dos sócis conta aquesta societat, que á cinch pessetas cada hú, pagan trimestralment vuit-centas deu pessetas. Los sócis protectors poch fan aumentar la recaudació. Pero tot s'aprofita, fins las cinch pessetas del Dr. Andreu.

Aixó ho dihem pera respóndrer á la original idea de la Junta Directiva, idea qu'ha consistit en publicar

junt ab lo programa els noms del sócis que forman la Associació.

Y ha fet divinament. Aixís s' sap ara qui n' es y qui no n' es. Aixís han vist tots aquells que s' creyan que la Associació Musical era genoina representació del art per sa cantitat y qualitat, que no es altra cosa que úns senyors que pagant un duro cada tres mesos, se donan lo gust de llogar los més reputats professors músichs de Barcelona y divertir-se mútuament.

Salvo raras y al mateix temps honrosas excepcions, no hi ha entre 'ls sócis qui poch ó molt, representi l' art musical.

¡Y cuánts noms hi mancan!

Los més granats, los més importants, los de més representació hem vist n'estan allunyats: ni com á sócis honoraris hi figuran, y aixó que aquestos no pagan un céntim. Potser no 'ls hi han posat per no fer véurer lo poch apoyo material que d' ells reb la Associació. Mes, sigui com sigui y encar que no fá gayre formal publicar junt ab lo programa d' un concert la llista de sócis, nos ha alegrat sapiguer sos noms.

Lo concert de diumenje passat tenia por base la presentació ab públich de la Srta. Llovera, encarregant á aquesta artista la major part dels números.

Y aixís resultá, ab justicia, que élla fou la que dominá y s' emportá la admiració del públich que ab verdader gust la escoltava. Lo reputat professor de piano, l' eminent concertista Sr. Vidiella, ha posat en la senyoreta Llovera las ratllas generals que enquadran sa peculiar individualitat artística. Be prou se li coneixia en la execució de la *Fileuse* de Róff, que aquella manera de ferir y arrancá al sonido de las notas es la característica del jove y reputat professor que dirigeix la educació artística de la senyoreta debutant, que bé doná á conéixer sos sólits principis ab lo foch que executaba la inspirada *Sonata* en do sostenido menor de Beethoven, salvant ab aplom admirable las dificultats sens número que hi ha en aquesta composició, en particular en lo temps *Presto* que sos coneixements lidonaban un complert domini del piano que ara era 'l torrent que brunzint se desborda, com ántes havia sigut font de cristallinas ayguas hont s' hi retrata lo cel de la inspiració.

La senyoreta Llovera nos demostrá en aquet concert ésser una artista hens no vulgar, coneixedora del piano y del difícil maneg del pedal; que posseheix una pulsació elegant y delicada, y que comensa ja á formarse cabal concepte de la manera de ésser de cada aütor.

No direm en quina composició més va sobresurtí, porque en totas deixà posada la marca de son talent.

Pero en la que més nos entusiasma tón en lo *Allegro appassionato* de Saint-Saens. A dojo surtia de sos dits lo apassionament de la obra del aütor de *Ascanio*.

Rébi, donchs, la Srta. Llovera la nostra sincera felicitació que de tot cor li donem, y al amich Vidiella, sols li direm: ¡Vingan aquets cinch, company! Cada día vaig veyent que ets tú lo primer pianista de Barcelona.

Bona part també dels aplausos foren per la simpática senyoreta Perez. Nostres lectors sabem ja 'l concepte que hem format de la notable deixebila del Sr. Goletti. Ja no hi ha dificultats, tenint ja 'l domini de son órgan vocal que respon á las mes petites sensacions que sent son cor. Proba de lo dit nos la doná en la obra de Tosti que cantá admirablement.

Felicitem á la Srta. Perez, com també á son conegut professor de cant.

La part nova del programa la constituía un quinteto per instruments de corda, del modest y conegut professor de piano Sr. Martinez-Imbert. *Hojas de álbum* lo titula, dividintlo en tres parts: melodia, scherzo y serenata.

Es aquesta composició lo verdader retrato del artista y del home pulcro, delicat y plé de sentiment. Heus aquí lo que es *Hojas de álbum*. Res volem dir respecte á sa execució, porque deixá molt que desitjar.

De las dos obras restants que als instruments de corda executaren, lo nom de sos aütors nos relleva de dirme una paraula; la primera era *Audante y minueto* del quarteto en re menor, de Mozart, y la segona, *Adagio* en re major, del incomparable Haydn.

Resultat: aplausos merescuts per las senyoretas Llovera y Perez. Pe 'ls demés, *lo peor es meneallo*. Y per la Associació Musical, un concert de una cinquentena de pessetas.

F. DE LA SELVA.

BELLAS ARTS

Quant nostres lectors passarán los ulls per aquestas ratllas, Barcelona contarà jo ab un nou local d'exposició d' obras d' art y lloch pera realisar ab tota forma subastas correntment d' objectes verament d' art, com son quadros, esculturas, bronzes, marbres, mobles lujosos, pianos, orgas y armoniums; en fi, tot quant valgui més de cent pessetas y reuneixi qualitats artísticas. En determinats dias, la casa subastará llibres, ram molt descuidat y que creyém digne de preferent atenció.

Aquet nou establiment, que está situat en lo carrer de Fontanella cantonada al carrer de las Molas, reuneix condicions recomanables, com son capacitat y llum, sobretot de nit, ja que fins hi ha sobra de llum eléctrica. Lo decorat, fet tot exprofés baix la acertada direcció del distinguit pintor D. R. Padró, qui s' ha conquistat ja un nom en aquet ram d' ornamentació, está apropiat al objecte á que vé destinat y sols mereixerá alabansas, per lo partit tret d' aquell irregular local.

Lo senyor Bruny, está animat de bons desitjos, té capital é inteligencia pera portar aquet negoci á cap y per tot lo dit confiem que, tant los artistas com lo públich, trobarán en la nova casa un element que faltaba en nostra populosa capital, ja que lo fins ara realisat en aquet sentit, no ha sigut mes que probas mes ó menos profitosas.

En lo vinent número detallarem las obras espresadas.

U. D. O.

Lo Liceo per dins.

¡Consumatum est!... La actual y flamant Junta del Gran Teatro ha concedit la explotació d' aquet colisseu per quatre anys. dos forsosos y dos voluntaris, á la empresa Barilli y Comp.ª. No s' cragui que pera fer tal concessió s' hagi cridat junta general com fins ara s' havia virgut fent y lo quäl hauria demostrat la delicadesa ab que s' ha de procedir en qüestions, com aquesta; ¡Ca! no senyors: escudantse ab las facultats omnimodas que á la Junta s' van dar impremeditadament y á la lleugera, ha fallat lo plet per si sola,—sens tenir en compte experiencias amargas ni

pervéurer desenganyys veniders,—á favor de qui 'ls convé mes per sas miras parttulars. ¡Alabat siga Deu y endevant las atxas!...

Aproposit d' aquesta qüestió, se 'ns ha assegurat que varios Srs. Accionistas pensan presentar en la próxima Junta general las següents bases que reprodühim integras per considerarlas molt útils á la bona marxa de nostre primer teatro:

«Base 1.ª No podrà formar part de la Junta cap individuó qu' estigui emparentat mes ó menos directament ab algún empleat del teatro, ja sigui pintor, arreglador d' orquesta etc.; etc.;

Base 2.ª Queda terminantment prohibit que 'ls senyors que componen la Junta indiquin, recomanin ó *protejeixin* á cap *contralt*, *tiple* ó altrás *samellas* que formin part de la companyia,

Base 3.ª Si 's donés lo cas de que una Junta, accepti (que no l' acceptaria) una empresa formal y séria ab ganas de acabar los abusos que á ciencia y paciencia de tothom se cometen, quedarà per aquet sol fet, suspesa de càrrech, per considerar que vá contra 'ls interessos generals del teatro y, sobre tot, *particulars* de certa classe de individuos.

Base 4.ª Los senyors de la Junta serán escullits d' entre los mes ineptes que pугan trovarse, y com menos entenguin en qüestions d' art, mes dignes se 'ls considerarà pera desempenyar lo seu càrrech.

Base 5.ª Cap individuó de la Junta podrà parlar d' art, pera evitar las *planxas* que 's diuhen á cada moment. Queda exceptuat l' *art de pescar*.

Base 6.ª Lo President vé obligat á portar un nom *macarrónich*, com per exemple *Zucarini* etc. etc.

Base 7.ª y última. La Junta no te facultats per si sola pera fer cap cosa que tinga relació ab la marxa del Gran Teatro».

Aquestas son las bases que se 'ns assegura serán presentadas en la Junta general. Dèu fassi que las aprobin, puig estem en lo ferma convicció de que produhirian resultats *maravillosos*—Nosaltres n' afe-giriam una qu' encara que no 's refereix á la Junta, la posem á la consideració dels Srs. Accionistas per si la poden aprofitar. Es la la següet:

Base única. Considerant la poca cabuda que tenen los palcos baixos de prosceni y la extraordinaria *calor* que s'hi sent per la proximitat ab las llums del gas, no 's permetrà qu' entrin en dits palcos *bailarinas*, perque aixó pot prestar-se á equivocadas interpretacions y á mes perque la presencia de ditas *senyoretas* aumentaría la *xafugó*, cosa qu' es contraria á la higiene y sobre tot á las bonas costums.

BEN.

SECCIÓ DEL PIROTÉCNICH

Quant lo redactor de «La Tomasa» sábiga escriurer com las personas, encara que ataquí tot lo que vulgui, li insertarem los seus escrits: mentres escriga ab los peus, no.

Si 'l senyor Ayné Rabell, vol véurer atestiguat ab probas lo que déyam en números passats, no mes ha de fer que negar algun dels tres estrems que afirmába, y allavors aquellas surtirán. D' altra manera creyem inútil ocuparnos d' una *reputació* literaria, qu'al originalitat algú ha posat ja públicament en tela de judici, sens ésser públicament desmentit.

¡Aixó vol dir que nosaltres no som los primers y tampoch serém los ultims!

Referent al cas concret del monólech *La pega de n*

Llatzer; sostením tot lo que déyam y estem á lo que digui 'l senyor Ayué.

¡Ah! y aquellas bravatas del comunicat ¿que no 's cümpleixen? Esperabam la citació, creyam anar per tribunals y total... rien de tont! ¡Oh tierra, non tiembles, que non te fare nada!

LO POLVORISTA.

La Bolsa y lo Teatro Catalá

Tal vegada dirán los que aquest epígrafe llegixin: ¿quina analogía hi pot haver entre aquets dos noms?

Ho sabrán sens dubte, si tenen la paciencia d' anar llegint y jo 'l bon acert de saber esplicarme. Pera cümplir bé la meva missió, es precis que 'ls digui, qui sóch, d' ahont vinch y ahont vaig; pues aixis, coneixentme vostés á fondo, podrán apreciar milló la honradés de la persona.

Jo só fill de Reus pera servir á Dèu á vostés. Lo meu pare, que á mes de dirse Just n' anaba bastant de quartos, era fabricant de teixits de seda, 'sent la seva especialitat lo punt de *suá* (escrich lo nom tal con sona pera major claretat) Estaba aquet teixit de seda molt en boga pe 'l temps de que parlo, y aixó feya que marxessin casi sempre los quatre telerets que hi havia á casa.

Al arribar las existencias del nostre magatzem á tres ó quatre pessas lo més llarch, venia 'l pare á vènderlas aquí á Barcelona. Los marxants, al ajustar lo preu li estrenyian locorbatí tant com podían, posantlo sempre á *punt de suá* 'l quilod' angunia, veyent que al últim tenia de treballar pe 'l dimoni.

Una vegada que vá endúrsemen ab ell, perque jo ja comensaba á ser grandussot y ell volia que 'm posés al corrent del negoci, vaig presenciari una escena que 'm va fer pérdrer per complert las ganas de teixir com ell desitjaba. Mentres lo pare estaba còmptant los diners de dos pessas que acababa de vènder, van entrar en la tenda dugas senyoras, la una ja de certa edat y l' altra d' uns quinze anys, bastant planeta de carns y guapetona (y no 'm propasso á fer una descripció detallada de la seva figura per no escalfarme de cascos en vá y per no distréurer al benévol lector, del assumpto que principalment nos ocupa.)

L' objecte de las senyoras era compra un vestit per anar á seguir monuments, y com volian que fos de *punt de suá* precisament, lo fadri va ensenyarlos las dos pessas que 'l pare acababa de vènder al seu amo. La primera pessa van trobarla poch revinguda, sobretot la noya que la volia mes gruixuda, desitjant anar ben estufada com allavors era moda. L'altra pessa, apesar de ser igual, com lo fadri ne va demanar mes preu, ja la van trobar millor; no obstant, la noya no la trobaba encara prou comcal. Apurát lo jove, va dir que tenia una pessa amagada sota 'l taulell, qu' era cosa superior y de molta confiança y que ja que tan bo volian, los hi anaba á ensenyar tot desseguít.

Y ab una llestesa de mans digna de 'n Canonje, figurant que la treya de sota 'l taulell, estíra 'l cap de la primera pessa y ab molta naturalitat y aplom va dir:

—Ara 'ls hi ensenyo lo millor género que tinch á casa, y no dupto gens que 'ls hi dará gust véurel Lo que tal vegada no 'ls agradará será 'l preu.

Embabiécadas las pobres, van dir de bona fé:

—Aquesta, aquesta es la que volem; vamos, nó'ns composi y digui 'l preu mes just.

—A setze pessetas la cana, —va contestà 'l fadrí; estirant lo coll y ab certa serietat.

—Vaja, posemho á tres duros, —va respondrer la vella—y no 'n parlem més.

Y aixis va resultar que van pagar á rahó de tres duros cana la mateixa pessa que 'l fadrí les havia ofert al principi á 8 pessetas.

Al presenciar aquest succés me vaig fer desseguida aquestas reflexions: lo meu pare per véndrer las pessas á 7 pessetas cana ha de posarhila seda, teixirla, darli 'l tint, l'aprest y altras endròminas, per després tenir de demanar poch menos que per amor de Déu que las hi comprin, mentres que aquets las vénen á 15 pessetas, no posanthi res mes que la palica. ¡Nada nada fora llansadoras! Val més ser botiguer que fabricant. Y mes resolt que 'n Prim en la batalla de Castillejos, emprenc al meu pare y li dich que vull ser butiguer. Dit y fet. Al cap de vuyt días ja escombraba 'l carrer y dormia sobre 'l taulell de un magatzem de robas.

L'amo que jo tenia no era pas dels mes dolents, y aixi es qu' 'l cap dels dos anys que jo era á la casa, me deixaba anar al teatro Romea los diumenges á la tarde. Allí vaig fer coneixensa ab lo senyor Quirse qu' estava abonat á un silló d' orquesta y que 'm deixaba estar dret al seu costat aprop dels músichs. Era aquet bon senyor tant entusiasta d' en Pitarra, que per ell no hi havia ningú més.

—¡Oh! quins singlots de tant riure, 'm feyan venir los seus singlots poétichs—deya.—Llegeixlos, noy, llegeixlos, que beurás en bonas fonts y no tindrás necessitat de cap mestre que t' ensenyi.—

Ab aixó ja n'hi va haver prou pera despertar las mevas aficions poéticas. Los primers versos vaig dedicarlos á una vehina qu' estava al primer pis del frente de la botiga y á la que sempre feya jo *muecas* amorosas desde detrás del taulell. Va arribá á dominarla tant lo meu furor poétich, que la pobre no podia ja negarme rés de lo que li demanaba. Per mostra aquí va aquest trós, que 'ls farà quedar blaus.

«¡Lo torment de la anyoransa
qué n'es de fer, Angeleta!
A las nits lo teu recort
molt á menut me desvetlla,
y al contemplar del cel blau
las brillantas estrelletas,
me sembla mira 'ls teus ulls
qu' amorosos pestanyejan.
Sóls lo bés que cada día
rebo jo de ta boqueta
mol més dolça que la mel,
molt més que la rosa fresca,
reanimá mon esperit
semblant á una ánima en pena
que presonera en lo cós
la teva visita espera.»

He citat aquets versos porque ells van dar lloch á un cambi radical en ma carrera, puig fóra mol probable que á no haverlos escrit, seguiria á horas d' ara acanant roba en alguna *tienda de varios géneros*.

Anem, donchs, á explicar lo cas.

Degut á las *mevas inspiracions*, vaig adelantar pe 'l camí del cor de l' Àngela d' un modo extraordinari y cada día á entrada de fosc, mentres l' amo escribia dins del escriptori que hi havia á la rebotiga, jo pujaba corrent á dalt del pis de ma estimada y donaba un pich ab tota suavitat porque no ho sentis son pare. Ella allavons abria la reixeta de la porta, hi acostaba 'ls seus hermosos llavis, jo 'ls meus, y 'ns feyem lo més dòls petonet qu' imaginar-se puga, y me 'n anaba escalas avall esperant l' endemà pera repetir.

Las poesías (dispensin l' atreviment) que jo li dedicaba ab profusió, las hi tiraba per sota la porta, y vá voler ma mala sort, que aquesta que de transcriu-rer acabo, caigués en mans del pare de la noya, home desnaturalisat y que físich y moralment era un salvatge. Sense nàs á la cara, (qu' alló mes que nàs era un pessich de carn), ab uns ulls voltats d' un ribet bermell com de llomillo que criaban mes cera que un buch d' abellas y ab una boca deforme y sense *trastos*, formaba un conjunt lo més innoble y lleig.

¡Lo porch, lo brut, l' indecent!

No estranyin que m' esbravi d' aquesta manera, porque me 'n va fer una com un cove y no puch perdonarli mentres visca.

A la cuenta, al llegir alló de

«sols lo bés que cada día
«rebo jo de ta boqueta»

lo va posar en guardia y me la va fregir. Si senyors, sí; escoltin.

Mentres jo ál' endemà á entrada de fosc *¡arriba cartons!* pujo llaujer la escala, dono 'l pich de costum y acosto la boca á la reixeta buscant lo suau contacte dels llavis de la noya .. ¡oh, decepció! 'm sento rebótrer en la cara un cataplasma que 'm deixá cego, empastántsem per tota la cara. Ja veuhen si tenia rahó d' estar furios ab aquell pare cafre, que era ell l' autor de la brometa.

¿Cóm me presento á casa l' amo? ¿qué li diré pera excusarme?

Y així anaba baixant la escala freganme 'ls ulls y tocantme la cara, sensepensar qu' aixi anaba escanpant més la mantega. Arribo al carrer y en aquell instant, ib-luminat per una idea salvadora que sens dupte 'm va inspirar lo meu afany de desahogar-me, m' agafo ab lo primer que trobo y comenso á trompada seca. Sorprés lo pobre transeunt. se gira tot rodó, 'm torna la pilota y, agafantme, anem de tomballons. Desseguida vá descompartirnos la gent, y l' amo, que vá acudir al sentir lo xibarri, veyentme en aquell estat m' agafa pe'l coll de la americana y 'm fa entrar á la botiga.

—¿Que es aquest escandel?—m' pregunta tot irat.

—Aquell pillo, aquell pillo,—vaig dir jo,—que estantme al peu de la porta sense que li digués res, m' ha posat com vosté 'm veu.

Las ideas de venjansa que 'm van venir eran grans, terribles. ¿Qué podría jo tramar pera borrar aquella ofensa? No 'm va acudir res millor que desacreditarlo per tot lo vehinat; y al efecte vaig enténdrerm ab dos tipos que cantaban pe 'ls carrers acompanyats d' un cego que tocaba la guitarra, y preparo la revenja. Invocant á Apolo y á las musas del Parnás, vaig compondrer una *letrilla* (á lo menos ho volia ser), posant en evidencia 'ls defectes que tenia aquell pirata. Lo éxit va superar de molt las mevas esperansas: no poder pensar may lo rebonbori que vá armarse en tot lo barri, sobretot ab *l'estribillo* que, fent alusió als seus ulls deya.

«¡Viva la cera,
viva 'l llomillo
ab la lleganya
que treu lo brillo.

Pero, com sempre la corda s trenca per la part flaca, al últim vaig tenir de pagar los plats trencats, y un dimars al dematí que tornaba de la Aduana cansat de posar ploms á una caixa de pessas qu' havian arribat per compte del meu amo, aquest, me va dir entregántme 'ls quartos y 'l farsellet de roba.

Fóra un cárrech de conciencia pera mi lo tenir

cohibit un talenfas com lo teu; recobra la llibertat y dedicat á fer romansos, qu' aixó 't portará lluny.—

Aixís vaig ser despedit.

¿Ahont vaig anar?

Ja ho llejirán dijous vinent y comensarán á véurer la conexió que en aquesta anécdota tenen la Bolsa y 'l teatro catalá.

JULI VERT.

REPERTORI DE FORA

Vilanova y Geltrú 14 Mars

Senyor Director:

Abir va debutar la companyia Valldeperas en lo teatro «La Primavera».

A la tarde va posar en escena la sarsuela *Las dos Princesas*, baix la direcció del senyor Roca y del mestre concertador D. Modest Ferrer.

La obra va surtir molt ajustada per part de tots los artistes, distingintshi la senyora Sendra y 'l senyor Garcin.

Lo tenor cómic senyor Escibá, ab lo paper de Antán va deixar un algo que desifjar, notántseli la falta de estudi.

En l'intermedi del según y tercer actes, lo tenor senyor Garcin va cantar ab tanfa expressió la romanza de la ópera *Faust*, que la concurrencia no pogue menos que trubutarli aplausos y obligarli á repetirla toda de cabo á rabo com se sol dir.

Al vespre va posar en escena la sarsuela *Un tesoro escondido*. Dech fer constar que, apesar de que la senyora Ontiveros se veu dota'ta de poca veu, fòu aplaudida després del duo que va cantar en lo primer acte junt ab lo tenor senyor Garcin.

Lo concertant del según acte va surtir á les mil maravillas.

Lo coro molt bé.

Lo barítono senyor Coscollano, en lo paper de mestre de música va estar molt ben caracterisat,

Tambe va ser objecte de aplausos lo tenor senyor Garcin.

En una paraula, lo conjunt de tota la obra va surtir be.

Després va posarse en escena *Música clásica*, en la que shi van distingir lo senyor Roca y 'l senyor Escibá. Lo senyor Modest Ferrer absa inteligen batura, y bona direcció, va saber fer interpretar tots los coloridos, forts, pianos, crescendos, y morendos que tenen tant delicada música. Segueixi donchs, dirigint axí á sos companys de orquesta y 's veurá coronat de aplausos per part del públich.—R. N.

REUNIONS PARTICULARS

LUZ DEL PORVENIR.—L'últim diumenje se representá lo drama en tres actes *La creu de la mastia*. Lo local estava ni mes ni menos qu' un ou escarat, puig que vessaba de bo y méllor. Nosaltres vegérem lo primer acte, treyent un all per entremitj d' una cortina. Després que ja estiguérem ab mes comoditat varem tenir ocasió d' observar que aquesta societat té un personal molt apropósit para representar las mes escabrosas obras del nostre tearo regional. Allí contemplárem un *Andreu* verdaderament arrepentit. ¡Y aquell *Roche*!... ¡Y aquell *Valenti*!... La *Francisca* també tingué moments molt felissos y de la *pubilla* ne devem dir altre tant. ¡Llástima qu' en aquell *Don*

Anton no hi hagués la suficient realitat pera jacobar d' arrodimir lo conjunt!...

La direcció estigué á cárrech del Sr. Tarrés, y 'ls quel' acompanyaren en lo desempenyo, foren las senyoras Puchol y Goula y 'ls Srs. Valls, Mari, Rico, Fajes y Castelló.—A. R.

ANTICHS GUERRERS.—Diumenje passat tingué lloch en la distingida y bonica societat de dit nom la *Serenata d' Onore* de la senyora Adriana Cau.

La obra escullida fòu *El Padrón Municipal* que alcansá un desempenyo intatxable. per lo que felicitem á quants hi prengueren part y 'ls hi tributem molt just aplauso.

La senyora Cau, acompanyada de las senyoras Insa y N. N. y del senyor Vilaplana. Mirabent, Usall, Planas, Amat, Fullerats y Kesneus, fecen passar una deleitosa vetlla á la nombrosa concurrencia que omplia los elegants y humoristichs salons

Acabada la representació, la senyora Cau rebé molts regals en proba de lo estimada qué es dels socis dels Antichs Guerrers, y entre ells recordém un preciós y artístich pergami, ¡y un riquíssim joyero.—A. LL.

CASSINO ARTESÁ.—Feta la inauguració ab *Lo plet d' en Baldomero*, lo día 13 del corrent s' posá 'l drama castellá *El sueño del Malvado*, que tingué un bon desempenyo per part de las Sras. Rodés (P.) y Baxadés y dels Srs. Ferrán, Cabré, Camps, Villar, y Reig. Lo Sr. Ferrán va fer una verdadera creació de la difícil part de *German* que fèu alssar dels assientos als espectadors. con se diu.

Lo proxim diumenge 's posará en escena 'l drama castellá *Jorge el Armador*.—C. T.

SALÓ DE DESCANS

*** A fi de tenir al corrent á nostres lectors del moviment teatral de importants ciutats y vias de diverses regions de fora Catalunya, surt avuy á viatge un redactor especial que en la excursió qu' empen. enviará correspondencias de las provincias del Nort.

*** Baix la direcció del reputat Mtre. Sr. Sabeyas Bach, tindrà lloch demá en lo teatro del Circo la primera audició de la Missa de Requiem, de Miró, cantada per notables artistes y bonas masses coral y orquestal.

*** Ha arribat, de retom de Caracas, la aventajada y aplaudida soprano Srta. D.ª Josephina Huguet,

*** Agrahim de veras al Sr. Riera y Bertrán la atenció de remétrens un exemplar de la comedia *Lo promés*, estrenada ab aplauso en lo teatro de Nove-tats.

*** Hem rebut d' Olot una fulla que desde 'l comensament fins al fi es un conjunt d' insults contra determinadas personas y contra lo Centre catalanista d' aquella isla.

No coneixem á fondo la qüestió personal que motiva la tal fulla; pero si son autor creu que de la discussió neix la veritat, també ha de saber que 'ls insults produheixen la ira, y per aixó no aprobe'm lo llenguatje empleat por D. Francisco Montsalvatje, á qui creyém persona il·lustrada que podia demostrar la rahó fent un escrit menos violent y menos apassionat que, de fieso, hauria merescut la aprobació general, mentres que en lo publicat si hi veu inímia y

ofuscació que li prenen aquella quinquencialitat y sensatés propies sempre de personas dignas.

** Demà passat, festa de S. Joseph, tindrà lloch en lo teatro del «Fomento Protector» de Graia, la representació de la sarsuela catalana *Lo barber del Portal Nou*, lletra de D. J. Codolosa y ab música del *Barberillo*. Hi pendrán la part Sra-Puchol, lo Sr. Masvidal y altres artistes. També figura en lo programa la sarsuela *Las tentaciones de S. Antonio*.

** Ja tenim un altra companyia infantil. ¿La volen véurer? Donchs vajin dema á la funció de la societat «La luz del Porvenir», ahont representarà la sarsuela *Las doce y media y sereno*. A més, la secció de aficionats completarà l'espectacle que s'anuncia á benefici del pianista Sr. Carrasco.

** Un altre benefici paera demà; lo del actiu y popular administrador del Tívoli, D. Joseph O. Molgosa, que ha cumbinat la gran ópera *L'Africana* cantada pe ls artistes principals d'aquell teatre.

¿Benefici de Molgosa, *Africana* y 50 céntims la entrada? ¡Plé segur!

** La societat «Lope de Vega» en una de sas últimas funcions ha representat *Cel rogent*, *La tornada de 'n Titó* y *La casa de despesas*, ben desempenyadas per las Srtas. Piqué y Sanchez, y pe ls senyors Soldevila, Mercader, Cabot, Ferran y Saló.

Ára ensajan *Las tres alegrías*, *Tal hi va que no s'ho creu* y *Sébas al cap*.

Mereix aplauso la preferencia que aquesta Societat dóna á las obras catalanas.

** Estreno.—Demà passat en lo Circol de la Esquerpa del Ensanche se farà lo del monoloch del Gestus II titolat *Lo ball dels casats*.

** Funciona actualment en los teatros Cassino y Café Nou de Granollers, una companyia dramática dirigida pe 'l galán D. Manel Correjel.

En dita població hi treballará desde 'l dissapte propinent, lo primer galán D. Manel Panadés, prenent part en las funcions del teatro de la «Unión Liberal» junt ab las damas Sras. Alentorn, Santana y Cardalda y varias artistas d'aquesta capital.

** La companyia que dirigeix lo primer actor D. Francisco Tressols y que ab molt éxit actúa en la societat «Familiar Obrera» de Sans, representá lo passat diumenge 'l drama *A espaldas de la ley*, que valgué justos y calurosos aplausos á tots quants hi prengueren part, especialment al senyor Tressols que s'distingí de una manera notable.

Com lí de festa 's posá la pessa catalana *A cop de vista*, á qual representació assistí son autor D. Joseph Campderrós, que al final lo públich va cridar y aplaudir junt ab las Sras. Solá y Muntal y 'l Srs. Ramani y Montero que treballaren ab molt acert.

** En lo Circol de la Granada Gracience tindrà lloch lo vespre del dissapte 19, una escullida vetllada literari-musical en la que hi pendrán part distingits artistes y poetas d'aquesta capital, tancant la festa lo celebrat escriptor D. Joaquim Riera y Bretan ab algunas *Consideracions sobre catalanisme*.

** Lo dissapte, festa de Sant Joseph, tindrà lloch en Vallirana, en lo Saló Juliá, la representació de la comedia *Lo joch dels disbarats*, baix la direcció de D. Pere Figuerolo, prenenthi part las senyoras Susque (M. y C.) y 'ls senyors Chillida, Ferret, Graciá, Domenech, Quintana, Pomar y Fortuny. També 's prepara la comedia *Campi qui pugui*.

** Segons ha tingut la galanteria de comunicar á aquesta Direcció lo Sr. Secretari de la Associació ge-

neral de periodistas de aquesta ciutat, ha sigut nomenat D. Joseph Sendra, redactor de «La Dinastia», pera que representi la premsa en lo Jurat del Certamen teatral catalanista.

Agrahim de veras la proba d'atenció qu'hem meregut accedint la Associació als desitjes de Lo Teatro CATALA.

** La empresa de Novetats anuncia com funció extraordinaria de teatro Catalá la del benefici de la distingida primera actriu D^a. Carlota de Mena que's farà dilluns vinent. *Rey y Monjo*, drama del Sr. Guimerá, y *La Teta gallinaire*, comedia del senyor Campredón, constituiran l'espectacle. En las dos obras pendrá part la Beneficiada, qui no duptem que en aquesta funció apreciará una volta més las simpatias que tant merescudament té conquistadas ab l'talent.

** Lo drama *Magdalena*, obra castellana escrita per un reputat autor per encàrrech de la empresa de Novetats s'estrenará demà ab tot l'aparato qu'exigeix, presentantse las magnificas decoracions y trajes que l'any passat va fer construir dita empresa.

** Be ha comensat per la empresa y pe ls artistes la temporadeta lirica del Tívoli. Així ho ha comprés lo públich assistint y aplaudint.

Nosaltres farem encara més, ocupántnosen en una extensa revisa en lo proxím número.

Certamen teatral catalanista

Constituhit ja 'l Jurat calificador del mérit de las obras presentadas, en sessió del día 13 del actual va procedir á la elecció de cárrechs, 'sent nombrats per unanimitat:

President, D. Frederich Soler y Hubert.

Vis-president, D. Joaquim Riera y Bertrán.

Secretari, D. Mariano Escriu y Fortuny.

Además va nombrarse una ponencia pera que, sens perjudici de que cada individuo del Jurat llejeixi las produccions particularment, formuli dictamen previ, sometentlo á deliberació en las próximas sessions.

Foren elejits pera la ponencia, D. Joseph María Arnau, D. Joseph Sendra y D. M. Escriu.

Aixis lo Jurat ho participa á aquesta Redacció, ab encàrrech de que 's publiqui oficialment.

Y en cumpliment de tal encàrrech, s'anuncia pera satisfacció dels interessats y coneixement del públich.

Barcelona 16 de Mars de 1892.—Per la Redacció lo Secretari, JOAN PERELLÓ Y ORTEGA.

Soluciones á las cavilaciones del núm. 69

Conversa:—*Isla, talis, llonsa.*

Lologrifo numérico:—*Noruega.*

Geroglífico:—*Lo fanal encés no está sens donar llum.*

Rombo:

Z
P O P
P O R R Ó
Z O R R I L L A
P R I M A
O L L A

Trenca-closcas:—*Sant Quirce de Besora, Amer, Calonge, Arbós.*

Mudansa: *Lá, pá, sá, má, cá.*

Las han endevinat totas los Srs. Bernat Llópis Llapis Llipis y Pau Paret, que poden passar á recullir la entrada y butaca oferta pera assistir al Liceo á la representació de *Excelsior*.

Per excés de original no hi ha avuy cavilacions ni correspondencia.

PUJOL Y SOLÉ, IMPRESORES, TALLERS, 45

TRASPARENTS

GRAN ASSURTIT EN LA MATEIXA FÀBRICA

Carrer de la Morera, 6, 1.er

Segona travessia de la dreta del carrer del Hospital

—♦ ENTRANT PER LA RAMBLA ♦—

PIANOS ALEMANYS

Los millors y mes baratos del món

FABRICATS PER

Paul Werner's

Bon sonido y construcció elegant

— Se ven al contat y á plassos —

N. AGUSTI

Muntaner, 17, entressuelo 1.ª — BARCELONA

◆ LO MELLOR REMEY ◆

de tots los coneguts pera reforsar á grans y á petits. es lo

AYXEROP Hipofosfíts de VALLÉS

— LOS RESULTATS SON POSITIUS —

Se ven al preu de 3 pesetas

en las principals farmacias d' Espanya,

y al engrós, **CARDERS, 3**

NOVAS ESTUFAS AMERICANAS

de elegant construcció

Ab ellas s' obté fech continue
sens molestia y 's conseguen
posarlas á tota temperatura

UNICH REPRESENTANT EN ESPANYA

NICOLAU AGUSTÍ

Muntaner, 17, entressuelo, 1.ª — BARCELONA

CONSTRUCCIÓ DE TEATROS

SERVEY COMPLERT Y BO

pera guardarropias

Per informes y detalls, dirijirse al fuster del carrer d' Estruch, 11,

BARCELONA

POLVO DE SABÓ PERFUMAT

PERA AFEITAR

✻ FÀBRICA ✻

DE RAMON PUIG Y HUMBERT

—o—o— Saucó, n.º 1. CANET DE MAR —o—o—

Paquets de pes, 400 grams á 1 pesseta cada un,
y al por major, 25 per cent de bonificació

FABRICACIÓ DE Llunas Assogadas

PERA MIRALLS DE

ORTEGA Y BADIA

Depòsit de cristalls, ◆◆◆◆

◆◆◆◆ baldosas ◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

◆◆◆◆◆◆ baldosetas, etc., etc.

TELEFONO, 1397

Carrer de Condesa Sobradiel, 3

BARCELONA

CENTRE
DE CAMARERS ANTICHS DE BARCELONA
Hotels, Restaurants, Confiterias, Cafès y Casas particulars
BAIX LA DIRECCIÓ DE
JAUME CASSÓ
Per encàrrechs
CABRAS, 9, 2.º, 2.º

TALLERS DE FOTOGRAFAT
fotografia, grabat directe al natural, cromoti-
pografia y zincografia
DE

JOSEPH GILL

Universitat, 68. 1.º (xanflá Mallorca)
BARCELONA
Secció rápida pera periódichs setmanals

Fábrica de Caixas pera Caudals
BASCULAS DE TOTA CLASSES
y panys de seguritat, aixis com també
romanas, balansas etc.
J. POL Y JOVER
21, Carrer Ample, 21.—BARCELONA

Frederich J. Garriga

Artista dedicat á fer lo plan del moviment
escénich de qualsevulga ópera, sarsuela,
ó espectacle; figurins & & «»«»«»«»«»

Balmes, 31, 1.º

Centre Artistich.—Barcelona.

ENQUADERNACIONES
DE
BIBLIÓFIL; RESTAURACIONES
de llibres antics, daurats, relleus
y llibres pera l'comerc

J. RUIZ

RULL, 5.—CODOLS, 12
BARCELONA

FREDERITH BALLERA

Pintor de tota classe de treballs

Especialitat en cartelons de teatro

San Pere Mártir, n.º 45, botiga

GRACIA

IMPORTANT

En un dels pròxims números ex-
plicarem lo temps, modo y forma en
que 's farán los regalos als que pre-
sentin coleccions de cubertas d'anun-
cis de

LO TEATRO CATALA

TALLERS DE FUNDICIÓ Y CONSTRUCCIÓ

CASA FUNDADA
en 1854

VALLS GERMANS

CASA FUNDADA
en 1854

ENGINEYERS INDUSTRIALS

Premiats ab 23 medallas, diploma d'honor y diploma de Progrés

Telegramas.—VALLS, Camposagrado 19, Ensanche, Ronda de San Pau, Barcelona.—Teléfono, 595.